

Universitätsbibliothek Paderborn

Syntaxis Historiæ Evangelicæ

Cope, Alan

Lovanii, M.D.LXXII.

127. Hortatur ad sobrietatem, orationem, & vigilantiam, vt in Domini
aduentum dies & noctes simus inte[n]ti, ne incauti opprimamur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47925](#)

CAP. 127. Hortatur ad sobrietatem, orationem, & vigiliam, ut in Dominum
uentum dies & noctes simus intenti, ne incauti opprimamur. Matth. 24,
* 126. Mar. 13.* 126. Luc. 17.* 126. & cap. 18. & 21.

S. Matthæus.

SIcūt autem in diebus Noë: ita erit & aduenētus filij hominis. sicut enim erant in diebus ante diluuiū comedentes & bibentes, nubentes & nuptiū tradentes, ysq; ad eū diem quo intravit Noë in arcā, & non cognouerunt, donec venit diluuium, & tulit omnes: ita erit & aduentus filij hominis. Tunc duo erūt in agro: vñus assumetur, & vñus relinquetur. due molētes in mola: vna assumetur, & vna reliquetur. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dñs vester venturus sit. Illud pīt vt vigi- aūt scitote, quoniā si sci- let. Vigila- ret paterfamilias, quā ho- te ergo (ne ra fur venturus est, vigi- scitis enim laret vtiq; & non fineret quando do perfodi domūsuā. Ideo minus do- & vos estote parati: quia mus ve- qua nescitis hora filius niat: serō, hois venturus est. Quis, an media putas, est fidelis seruus & nocte, an prudens, quē conitituit gallicantu, Dominus suus superfa- miliam suam, vt det illis ne cūm. ve- cibum in tempore: Bea- nerit repen- tē, intueniat venerit dominus eius, vos dor- inuenerit sic facien- tem. amen dico-vobis,

S. Marcus.

VIdete, vigilate, & orate. nescitis e- nūm quādo tempus sit. Sicut ho- mo qui pe- regrē pro- fectus reli- quit domū suam: & dedit seruis suis pot- estatē cu- iusq; ope- ris, & iani- tori prece- pit vt vigi- aūt scitote, quoniā si sci- let. Vigila- ret paterfamilias, quā ho- te ergo (ne ra fur venturus est, vigi- scitis enim laret vtiq; & non fineret quando do perfodi domūsuā. Ideo minus do- & vos estote parati: quia mus ve- qua nescitis hora filius niat: serō, hois venturus est. Quis, an media putas, est fidelis seruus & nocte, an prudens, quē conitituit gallicantu, Dominus suus superfa- miliam suam, vt det illis ne cūm. ve- cibum in tempore: Bea- nerit repen- tē, intueniat venerit dominus eius, vos dor- inuenerit sic facien- tem. amen dico-vobis,

S. Lucas.

ET sicut factum est in diebus Noë, ita erit & in diebus filij hois. Ede- bāt & bibebat, vxores du- cebāt, & dabātur ad nu- ptias vñq; in diē qua intra- uit Noë in arcā, & venit diluuiū, & perdidit oēs. Similiter sicut factū est in diebus Lot: Edebant & bibeant, emebant & vendebant, plantabant & ædificabant: qua die aut exiit Lot à Sodomis, pluit ignē & sulphur de cælo, & omnes perdidit: secū- dum hæc erit qua die fi- lius hominis reuelabitur. In illa hora qui fuerit in testo, & vala eius in domo, ne descendat tol- lere illa: & qui in agro, similiter non redeat re- tro. Memores estote vxo- ris Lot. Quicunq; quae- fierit animā suam saluam facere, perdet illā: & qui- cunq; perdidere illā, vi- uiscabit eā. Dico vobis, in illa nocte erunt duo in lecto vno: vñus assume- tur, & alter relinquetur: due erunt molētes in vñu: vna assumetur, & al- tera relinquetur. duo in agro: vñus assumetur, & alter

S. Matheus.

quoniā per or- bona s- stituet Si au- xerit n- seruus in cor- suo, l- rāfaci- minus us ven- & co- percu- conse- suos, ducet tem. S- bat cu- briosi- niet d- nus se- lius in- qua ni- rat, & de- tene- parten- eius p- cum h- critis, erit fl- & stri- dentiu- 128,

S. Matthæus S. Marcus,

quoniam su-
per omnia
bona sua co-
stituet eum,
Si autem di-
xerit malus
seruus ille
in corde
suo, Mo-
rificat do-
minus me-
us venire:
& cooperit
percutere
conseruos
suis, man-
ducet au-
tem & bi-
bat cum e-
briosis, ve-
niet domi-
nus serui il-
lius in die
qua non spe-
rat, & hora
qua igno-
rat, & diui-
det eum,
partemque
eius ponet
cum hypo-
critis, illuc
erit fletus
& stridor
dentiū.
* 128.

S. Lucas.

Quod au-
tem vobis
dico, om-
nibus dico,
Vigilate.
* 132.

S. Iohannes.

alter relinquetur. Respondentes dicunt
illi, Vbi Domine? Qui dixit illis, Vbi
cunque fuerit corpus, illuc congrega-
buntur & aquilæ.

Cap. 18.

Dicebat autem & parabolam ad illos
quoniam oportet semper orare, & non
deficere, dicens, Iudex quidam erat in
quadam ciuitate, qui Deum non time-
bat, & hominem non reuerebatur. Vi-
dua autem quædam erat in ciuitate illa:
& veniebat ad eum, dicens, Vindica me
de aduersario meo. Et nolebat per mul-
tum tempus. Post hæc autem dixit intra-
se, Etsi Deum non timeo, nec homi-
neum reuereor: tamen quia molesta est
mihi hæc vidua, vindicabo illam, ne
in nouissimo veniens sugillet me. Ait
autem Dominus, Audite, quid Iudex
iniquitatis dicit, Deus autem non faciet
vindictam electorum suorum clamantium
ad se die ac nocte: & patientiam habe-
bit in illis? Dico vobis, quia citò faciet
vindictam illorum. Veruntamen filius
hominis veniens, putas, inueniet fidem
in terra? * 102.

Cap. 21. * 126.

Attendite autem vobis, ne forte graue-
tur corda vestra in crapula & ebrietate
& curis huius vitæ: & superueniat in vos
repentina dies illa. tanquam laqueus enim
superueniet in oculis qui sedent super fa-
ciem oïsterre. Vigilate itaq; omni tempore
orantes, ut digni habeamini fugere ista
omnia quæ futura sunt, & stare ante fi-
lium hominis. * 131.

Z Cap.